

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

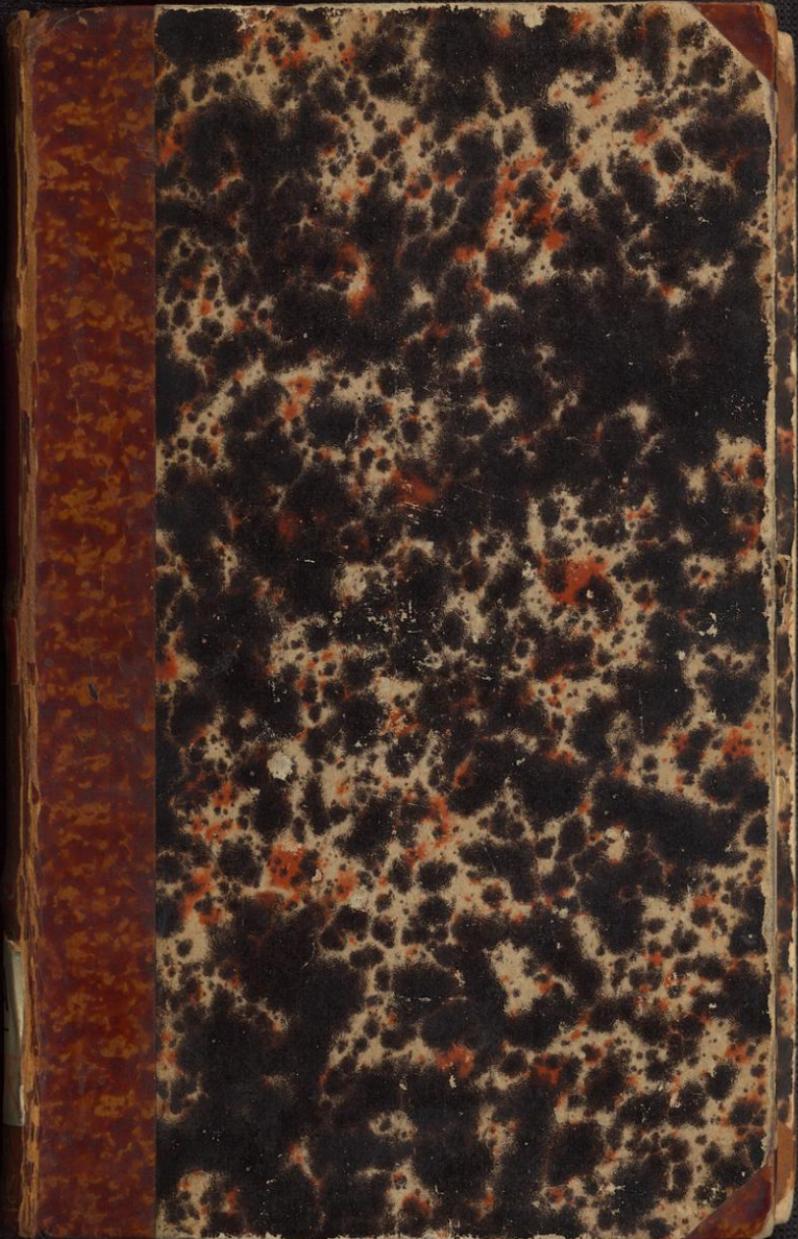
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illustrem et Magnificum ... Christianum ab
Hoffmannswaldau ... praeter omnium vota die 18. April
anno 1679 ... ferali hoc carminis officio ad Conditorium
comitabatur Henricus Mühlpfort**

Mühlpfort, Heinrich

[S.I.], 1679

[urn:nbn:de:bsz:31-133632](#)

65 A 2522 R

HOFMANN VON HOFMANNSWALDAU, CHR., Sammelband mit 5 verschied. Schriften u. 3 Schriften von D. L. Lohenstein, Chr. Gryphius u. H. Mühlpfort. In Hdrbd. d. 19. Jh.

—
► I: Heldenbriefe. Mit gestoch. Frontisp. v. Sandrart. Leipzig u. Breslau, J. Fellgiebel, 1691. 6 nn. Bill., 160 SS. — II: Geistliche Orden, vermische Gedichte u. poetische Grabschriften, O. O. Dr. u. J. 87 SS. — III: Hochzeit. Gedichte. O. O., Dr. u. J. 63 SS. — IV: Poetische Geschichts-Reden. Die erleuchtete Maria Magdalena. Die Thränen der Töchter Jepheth. Die Thränen Iohannis unter dem Creutze. Klage Hiobs aus dem 3. Capitel und Cato. O. O., Dr. u. J. 32 SS. — V: Begräbnuss Gedichte. O. O. Dr., u. J. 80 SS. — VI: Lohenstein, D. L. v., Lob-Rede Bey ... Herrn Chr. v. Hoffmannswaldau ... Leich-Begägnusse. Breslau, J. Fellgiebel, (1679). 22 nn. Bill. — VII: Gryphius, Chr., Das betränkte Bresslau. O. O., Dr. u. J. 4 nn. Bill. — VIII: Mühlpfort, H., (Kat. Gedichte zum Tode Hofmannswaldaus, mit Widmungstitel). O. O., Dr. u. J. 4 nn. Bill. — Vorgebunden lat. Epigramm v. J. A. Partner, gestoch. Portr. v. Hofmannswaldau (offenbar zu Lohenstein's Lobrede gehörig). — Schönes Exemplar, stellenweise leicht gebräunt, in dekorativem Hdrbd. der Spätromantik.

Gyander.
264.

ILLVSTREM ET MAGNIFICVM
REI PUBLICÆ WRATISLA-
VIENSIS
PRÆSIDEM
DN.
CHRISTIANUM
ab

Hoffmannsvvaldau

in Arnolds-Mühle

Sacra Casarea Majestatis

CONSILARIUM

Castri Namslaviensis

DIRECTOREM

præter omnium vota

Die 18. April. Anno 1679.

perenni Civium desiderio

rebus humanis placidè exemptum,

Gloria & Meritis immortalem

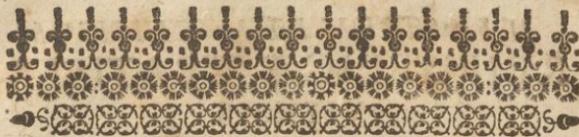
ferali hoc Carminis officio

ad

Conditorium comitabatur

HENRICUS Mühlpfort.

(1679)

M Agnæ Animæ exuvias, diffracta habitacula
Et quantum potuit Libirinæ infringere
cæca

Sævities, Lacrumas inter planetusque Quiritum,
Hortisonos gemitus, truncataque murmura Vulgi
Efferimus; Mens alta suo contermina Cœlo
Astra supergreditur, plaudens viætricibus alis,
Seque reposcenti jam libera sistit Olympo.
Ereptus Pater est Patriæ; Nox ingruit atra
Et circum Tenebrae Tempestatumque procellæ
Involvunt trepidas spissâ caligine Mentes.
Quid querar, aut sileam? Tot in uno Funere condit
Ingentes Animæ dotes, & pondera Rerum.

PRÆSES enim manibus Charitum limatus ad unguem,

Naturæ excellentis Apex, & Meta suprema
Humani Ingenii, delapsum Ancile Deorum,
Et conturbatae Pignus venerabile Breslæ
Divinos oculos claudit, Linguaque silenti
Justitium indicit, toties quæ flectere Cives,
Quæque Palatinas sacrati Cæsaris aures
Mulcere & fandi depromere melque rosasque
Sueta, tacet; quanta est, tumulatur Marmore, Suada,
Quæ valida Herculeis Mentes vincire catenis.

Depo-

Z

Depositum prægrande Poli, Vir rebus agendis
Caelo teste datus, quem mox de Matre cadentem
Pierides fovere sinu, Lauroque comanti
Incinxere Caput qui Cunis cum Jove dignus
Vilus, & innatum generosæ Mensis acumen
Vix puer ostendit, mox cum maturior ætas
Vividiorque calor solidaret corpore nervos,
Æthera transabiit; veluti se fulminis Ales
Librat, & ardantis radiantia tela diei
Sustinet immotis oculis, dignamque paterno
Se probat incubitu; Mensis rapidissimus ardor
Haurit opus, quas Belga sagax, animosaque Galli
Horrea habent, Anglusque sinu prægnante recondit,
More Apis in certas distinguit singula cellas,
Quæ vitæ civilis iter documenta ministrat.
Ulterius nec passa moras vis ignea mentis
Erupit, nobisque diem fulgore sereno
Imbuit, & Patriæ Lucem, radiosque refundit.
Arcana Imperiorum, ars abstrusissima Regni,
Ut modo stringantur, rursus laxentur habentæ,
Et populus Proteus placido se temperet æquo,
Nota illi: Zephyris conspirant vota secundis,
Ut sacrum Patrum numerum, Vultusque verendos
Impleat, & capiat, meruit quas dextra, secures.
Scandit Ebur, Veneranda Dice, Jus, Fasque, Fidesque
Visa latus cinxisse, suamque Astræa bilancem
Credidit elati manibus terrasque reliquit.
Non unquam vultu magis est latata sereno
Bratesilea Paren sibi quæ præлага spopondit
Omnia fausta status, certa incrementa Salutis

Par vigor, & prudens sapienti pectore acumen
Perplexos rerum nodos, dubique recessus
Dissecuit, Maris infidi sat gnarus Ulysses
Sirenum scopulos, & inhospita littora Civi
Qui præterveheret, Ponti obluctantibus undis.
Cunctorum communis amor; Si fasque, rigorque
Verteret armatas horrenda in crimina leges,
Ultor, & afflictæ rursus fidissima parti
Tutela & portus, cui suspirantis egenti
Stridula vox, Viduae lacruma, ætatisque minoris
Pendens causa strophis, autum miseratis ocelli,
Elicuit, justamque malis promptamque medelam.
Mox ingens patuit Famae Laudisque Theatrum,
Per cunctos Fortuna gradus faptavit euntem.
Non secus ut mediâ surgit venerabilis Idâ
Cedrus opaca comis, quæ Coelum vertice pulsat,
Quam subterfugiunt Volucres, pictæque cohortes
Quamque colunt & mella cavis coelestia condunt
Nectaris artifices. Hominum consultus Apollo
Sic Hoffmansvaldau gratam venientibus umbram
Et creperis Oracula dabat plus Delphica rebus.
Litibus attritis, & cuncta asperrima passis
Inter præcipites Pharus extitit alta ruinas.
Ah quoties toto jaclatos æquore, proram
Post tot naufragii tabulas advertere terris
Jussit, & in Portus fidâ statione recondi!
Non tam sollicitè dilecta Conjugis ora
Ardet amans, ac ille sacro percussus amore
Arsit inexhaustis Breslæ emolumenta medullis.
Non sic virginem Mater studiosa cubile.

Ser-

Sebat, delusura Procos sub limine stantes,
Ac Heros Fortunam illibatumque vigorem
Nativasque notas decoris, perque omnia sparsum
Membra Venustatis semper vernantis honorem,
Affereret, Breslamque suam sine nube serenam
Virgineam & molli spectaret pace quietam.
Undique fumabat Belli furialis Enyo,
Quæ Deus & Cæsar tribuit grata otia nobis,
Civibus Išao explicuit torrentior amne
Celsus Atlas *Hoffmannsvalda* Phoenixque Senatus.
Fama loquax rerum diviso ebuccinet Orbi
Imperium Augusti pacis dulcedine florens
Occlusas Jani valvas, Martisque facellum,
Quod secura quies, quod lata licentia plebis
Aurea Saturni simularit tempora prisci.
Nil grave, nil durum, nil illatibile fasces
Præsidii videre tui : Sua gloria Templis
Integra servata est, Vixtrix Astræa Tribunal
Obtinuit, Cives haud fictum nomen honestas
Moribus, obsequiis & vultu & voce probavit.
Non Titi laus sola fuit servare ruentes,
Et placido Cives vultu dextraque beare:
Plus oculis dilectus eras, propriæque salutis
Auspiciis, PRAESES; semel hunc vidisse recentis
Solari grande instar erat; concurrere Cives,
Huncque suum Solem, cunctis peramabile Sidus,
Indeflexa acies oculorum ubicunque secura est.
Postquam feralis trepidam vox verberat Urbem,
Quod terræ exosus plusquam servilia Regna
Spiritus effracto Breslæi Antistitis antro

20:3

Incola

Incola sidereæ felix successerit Aulæ,
In Lacrumas Quiris omnis abit, clamorque ulula-
tusque

Exoritur, rabido ungue genas & pectora rumpunt
Attonitæ Matres, Pueri, innuptæque puellæ
Ante fores pullo mœstæ graduntur amictu;
Et, quos sera ætas incurvat prona sepulchro,
Adveniunt titubante gradu baculoque tremente
Et simul ingemint: Hominum decus atque ^{Vo-}
_{luptas}

Nostra Salus, nostrumque Caput, nostra Anchora Vitæ
Quippe Hoffmanns vvaldau properis immegitur um-
Spiritus imperio qui cuncta movere capace Cbris:
Noverat, & quem nostyrslo Pietatis adacti
Imbibimus, per quem nos vivere coepimus, ore
Hausimus, & cunctis animati membra medullis
Viximus, in tenues fugiens dilabitur auras.
Quo ruis, ô Patriæ Pater, ô sanctissime Custos
Justitiae, ô Vindex Legum, pars altera Vitæ
Vel vitæ potior, Leti penetrabile frigus
Has Charitum sedes Vultus, Themidisque penitral
Pectus & os, Suadæ quod regia viva tenebit.
Ah liceat gelidis manibus ferre oscula suprema?
Ah oculos liceat media jam morte natantes
Claudere, & in nostro paulum halitus ore moretur!
Nos tibi quod charum est, vel viscera nostra voe-

mus,

Mortalis liceat si Viræ sistere pausam.
Collacrumans reboat tantis ululatibus æther,
Imbris assiduis dans argumenta doloris.

Sed quorsum me Luctus agit? Mens obruta fluctu

Tristi-

Tristitia
Non me
Verum t
Quæ mo
Sparif,
Praefas,
Ætemar
Natavit
Jugera,
Castalis
Hauftus
Flumin
Permissi
Incipi
Najades
Conger
Ubera
Project
Exodus
Inque
Æterni
Nec ref
Gracie
Praefidis
Cygno
Lugubr
Plangit
Candid
Divini
Sublim

Tristitia, & morbi cruciatibus externata;
Non meminit passas ingentia damna Camoenas.
Verum toto Helicone Stator, quin totius Orbis
Quà modo diffusum cumulara Scientia Lumen
Sparsit, & ullus honor divinis Artibus extat,
Præses, & Ingenii Dictator & arbiter ævi,
Æternaturos retulit super Astra Triumphos,
Nutavit Cyrrhaeus Apex, tremefactaque Pindi
Jugera, disruptis fulgur vomuere Cavernis.
Castalis exiguo vexavit rore lapillos
Haustus, ab Aonidum fletu, tenuataque passim
Flumina deservere sacras Aganippidos undas,
Permissi ad ripas, resonans ubi vallibus Echo
Incinctus toties ferali murmure Funus;
Najades Dryadesque ferunt, longo ordine planctus
Congeminasse suos, Lauro, vittisque solutis
Ubera crudeli laniasse in vulnera palmâ.
Projecit Phœbus cytharam, nervosque remisit
Exosus cantos, damnans vocalia plectra,
Inque Cupressiferas jussit se vertere silvas,
Æternas Lauros sacrorum præmia Vatum:
Nec refert nobis Mæandri flumina mendax
Græciæ, Amyclæi resonantia gutture oloris;
Præsidis ad Tumulum vastis clangoribus æther
Cygnorum niveam demisit (credite) urbem,
Lugubres canerent qui fracto gutture lessus.
Plangite Vos Cygni, vos carmina plangite Olores,
Candidior PRÆSES nive, laetè serenior albo,
Divini Princeps Cantus, mille inter olores
Sublimi capite, & longâ cervice coruscus

Innu-

orgue ulula.
umpunt
lla
;
ro,
mente
s atque Vo.
Anchors Vita
ergitur um.
(bris:
ti
ore
dullis
tos
penital
ia?
re moretur!
nostra voce
u,
tafluchu
Tristi.

Innumeras meruit conferto in agone coronas.
Quin mihi jam dempta deformis casside Pallas
Marcentes vultus inarataque Tempora rugis
Ostentat, queruloque in pectore plurima volvit,
Et laerumis major dolor est vitalia rodens.
Musarum lugente Choro quid restat ad Urnam
Quod mea vel Pietas quodque obsequiosa Voluntas
Solvore ritè queat? tanto impar Vena dolori
Enodes numeros, ruptos lumbagine hiatus
Carminis eluctabitur, & modo trama figuræ
Corporis ut supereft, sic nil nisi pellis & ossa,
Ingenii maciem frigusque fatebitur ultro.
Non his Inferiis non istâ Thuris acerrâ
Maxime, quos genuit Nutrix mea Bresla, Virorum,
Afficiendus eras, nec enim fastigia Laudum
Exæquare potest dextræ ægrotantis Arundo.
Gloria Te dudum Populis, quâ Sidus utrumque
Currit in exemplum posuit, seclique stuporem,
Ipse Tibi æternam Meritis post Funera Laudem
Per tot limitorum operum Monumenta parâsti;
Ipse Tibi æternos generosi Sanguinis ortus
In Natis, Patrii qui viva imitamina Vultus
Mumenta Domus, & stirpis fulcra dedisti.
Si Deus, ex æquo, qui nostros temperat annos
Exiguas Virtus tantum donaverit horas,
Fortè erit ille dies quâ de vivacibus odis
Jure canam, & totum moveam sub Pectore Pindam.

OSBAS

tonas,
Pallas
ugis
volvit,
ens,
Urnam
la Voluntas
logi
tus
urz
x offa,
o.

a, Virosum,
im
ndo,
umque
orem,
Laudem
parasti;
is
us
us
diffi.
annos

ore Pindum.

